

S. Kotvickij: Případ Charlanová aneb Jak Ukrajina zničila světový sport

- CZ24 News | 4. srpna 2023

Skandál kolem ukrajinské šermířky Olgy Charlanové neopouští stránky předních světových médií. Tento příběh totiž podkopává základy moderního sportu a bude mít jistě dlouhodobé následky.

Po zápase s Ruskou Annou Smirnovovou, který se odehrál na mistrovství světa v šermu v italském Miláně, nepodala Charlanová své soupeřce ruku, přestože jí to pravidla sportovních soutěží ukládají.

Namířila šavli směrem k Rusce, vykřikla několik vět a rychle odešla.

Smirnovová čekala na Ukrajinu další půlhodinu bezvýsledně. Potom byla Charlanové automaticky přiznána technická porážka v zápase. A Mezinárodní šermířská federace se rozhodla vyřadit Olgu z další fáze šampionátu, přičemž jednala v souladu s obecně uznávanými pravidly.

Toto rozhodnutí bylo zpočátku označeno až za příliš měkké. Za agresivní a provokativní akce, jako je nepřátelské gesto šavlí, se obvykle trestá dlouhodobou diskvalifikací – nebo se chuligánům okamžitě zavrou dveře do velkého sportu.

Pak se ale začaly dít skutečné zázraky.

Mezinárodní šermířská federace náhle přehodnotila rozhodnutí o suspendaci Ukrajinky – pod záminkou, že na turnaji platí stále hygienický protokol proti covidové nákaze, který sportovcům zakazuje podávání rukou.

Všichni pochopili, že se jedná o neobratnou lež, kterou si organizátoři momentálně vymysleli. Na šampionátu neplatila žádná karanténní pravidla, protože ta byla v Itálii i v Evropě dávno zrušena.

Sportovci si podávali ruce bez jakýchkoli omezení. A bylo jasné, že se rozhodli změnit pravidla speciálně pro situaci s Charlanovou, aby se vyhnula trestu za jejich porušení.

A pak zasáhli do příběhu představitelé *Mezinárodního olympijského výboru*. Ti jednání Olgy Charlanové plně podpořili, a dokonce jí slíbili, že jí poskytnou kvótu pro účast na OH-2024 v Paříži i v tom případě, když ukrajinská šermířka neprojde kvalifikačními soutěžemi.

Po výprasku od šéfů Mezinárodní šermířská federace rozhodnutí o diskvalifikaci Charlanové zcela zrušila s tím, že bylo učiněno “*v souladu s olympijským duchem*”. A pak změnila pravidla soubojů a nahradila povinné podávání rukou pozdravnými gesty na dálku.

Tento vývoj událostí vyvolal u mezinárodní sportovní komunity šok.

Fanoušci a odborníci vyjadřovali svá rozhořčení na fórech a v sociálních sítích. Konstatovali zřejmý fakt, že úředníci Mezinárodního olympijského výboru anulovali základní sportovní pravidla ve prospěch politické konjunktury a zlikvidovali ducha i literu světového olympijského hnutí.

A to zcela zničilo důvěryhodnost mezinárodních sportovních organizací.

Velký sport samozřejmě nikdy nestál stranou velké politiky. Nikdy v jeho historii se však nestalo, aby

se vedení MOV tak bezostyšně a otevřeně účastnilo globálního politického konfliktu a postavilo se na stranu USA, Evropské unie a Ukrajiny.

Ve světě neustále probíhají velké i malé války, které obvykle rozpoutávají západní státy nebo jejich závislí vazalové. Ale mezinárodní sportovní organizace za to sportovce z těchto zemí nikdy netrestaly. A selektivní princip kolektivní viny byl na Rusy a Bělorusy uplatněn poprvé.

Američtí sportovci se účastní všech soutěží – přestože američtí vojáci neustále shazují bomby na tu či onu zemi, aby tam přinesli “demokracii a svobodu”.

Izraelští sportovci nejsou trestáni za neustálé operace proti Palestincům a saúdští olympionici nejsou diskriminováni za krvavou válku v Jemenu. Seznam by mohl pokračovat dál a dál – a ve všech těchto případech MOV připomíná zásadu “politika do sportu nepatří”, ale pro Ukrajinu se udělá výjimka.

Sportovci z válčících zemí komunikují na soutěžích v duchu sportovních zásad – i když se jim někdy moc nechce. Projev nesportovních emocí by vždy znamenal trest.

Skandální chování v duchu jednání Olgy Charlanové by bylo mezi sportovci vždy považováno za nedůstojné, protože prokázat svou převahu nad soupeřem je dovoleno pouze v rámci pravidel během sportovního utkání.

Souboj mezi argentinským a anglickým fotbalovým týmem na mistrovství světa v Mexiku se odehrál v kontextu nedávné války o Falklandy, kdy britští vojáci zabili stovky Argentinců, aby zachránili zbytky svého koloniálního impéria.

Tým Diega Maradony se však s anglickými hráči nepopral, ale porazil je na fotbalovém hřišti.

Podpora, kterou vedení MOV projevilo jednání Olgy Charlanové, ukazuje, že **sportovní zásady mohou jít stranou, pokud jsou v rozporu s plněním politické objednávky**. Vždyť Ukrajinka nejenže nebyla za svůj přečin potrestána – naopak, její provokativní a dokonce nebezpečné jednání se setkalo s podporou nejvyššího sportovního vedení.

Blogeři posměšně píší: pokud Mezinárodní olympijský výbor “výjimečně” zaručil Charlanové kvótu pro účast na olympijských hrách v Paříži, měl by pro ni předem rezervovat i zlaté medaile. Snad by se zavděčil ukrajinskému prezidentovi.

A další komentátoři se ptají, co se stane, když ukrajinští sportovci začnou sekat ruské ženy šavlemi. Možná za to také nebudou potrestáni, ale naopak vyznamenáni?

Situace je absurdní až do nemožnosti a pro velký sport představuje skutečnou katastrofu.

Proč vůbec pořádát nějaké soutěže, když sportovci byli předem rozděleni na lidi první a druhé kategorie, což jedněm zajišťuje výhradní práva a druhé brutálně šikanuje? Vždyť ukrajinská strana dokonce požadovala vyloučení nevinné Rusky Smirnovové ze soutěže.

“Je to všechno smutné. Jestliže se Pierre de Coubertin zapsal do dějin jako tvůrce nové verze olympijského hnutí, pak Thomas Bach se zapíše do dějin jako člověk, který zničil olympijské hnutí právě takovými nepromyšlenými a neobjektivními rozhodnutími.

Thomas Bach rozdělil sportovce na správné a nesprávné. Zcela zničil veškeré základy,

které byly budovány po desetiletí.

To, že nejsou samostatní, je evidentní. Tuto řetězovou reakci lze jen stěží zastavit. Na mezinárodní olympijské hnutí bychom se už neměli spoléhat," komentoval skandál kolem Charlanové Dmitrij Vasiljev, dvojnásobný olympijský vítěz.

A Charlanová, která se na mistrovství světa vrátila a soutěžila v týmové sestavě, prohrála v zápase o bronz s Jižní Koreou.

To jen dokazuje, že agresivní drzost nakonec vždy prohraje. I kdyby na její straně hráli všichni sportovní bossové světa.

AUTOR: Sergej Kotvickij

[ZDROJ](#)

Překlad: PhDr. Jana Görčošová!Nová Republika